

Kundskab om de Egenstaber, han har. Selvs
 Proven lægger jeg, som sagt, ikke megen Vægt
 paa. Fremdeles er det bestemt, at Rejsesom-
 kostningerne skulle bestrides af Sognene; dette
 vil nu ikke falde synderligt trykkende for de større
 Sogne, hvor det er at antage, at en Præst vil
 blive stidende maagfæe til sin Død, og hvor
 der altsaa ikke ofte vil blive saadanne Valg,
 men i de mindre Sogne, hvor man kan vente
 et Skifte hvert 5te eller 6te Aar, og hvor Evi-
 nen til at bære saadanne Udgifter er svagere,
 vil denne Bestemmelse ganske vist medføre en-
 deel Ulemper. Jeg troer altsaa, at man maatte
 søge at raade Bod herpaa, og det vil vel hel-
 ler ikke falde vanskeligt. Endnu skal jeg nævne,
 at paa en Tid, hvor man ønsker at fremme
 Folkets Deelagtighed i Lovgivningen, forekom-
 mer det mig, at man skulde bestræbe sig for,
 at Sproget i vore Love var saa dansk som mu-
 ligt, og da synes det mig rigtigt nok, at saa-
 danne Udtryk som „designere,“ „Aspiranter,“
 „annullere,“ „indirecte“ og flere lignende ere
 aldeles overflødige i en Lov.

Varfod: Jeg er i Grunden fuldkommen
 enig i hvad der blev udtalt af den sidste ærede
 Taler; jeg kunde saa at sige underskrive hvert
 Ord, han sagde, og dog har jeg væsentligt
 forlangt Digtet for at udtale mig mod det
 foreliggende Lovforslag. Jeg kan naturligvis
 ikke udtale mig mod den Mening, at det er
 en Ret, der tilkommer den enkelte Menighed,
 at have en afgjørende Stemme ved Valget af
 sin tilkommende Præst, ja jeg for mit Vedkom-
 mende vilde ikke alene være villig til at gaae
 saa vidt, som der er gaaet i Forslaget, men
 jeg vilde endog gaae saa vidt, som den ærede
 sidste Taler foreslog. Jeg vilde for mit Ved-
 kommende saa at sige gjerne overgive Valget
 aldeles til vedkommende Menighed selv, og dog
 maa jeg udtale mig mod Lovforslaget, saaledes
 som det foreligger, navnlig med Hensyn til
 Tiden, hvori det er fremkommet, fordi jeg
 troer, at man derved vil begynde fra en urig-
 tig Ende paa en Omorganisation af det Bes-
 staaende. Ja, naar vi vidste, hvad en Præst
 var, naar vi vidste, hvad det var, hvis Valg
 der ved dette Lovforslag skulde gives Menig-
 heden Deelagtighed i, saa vilde jeg ikke be-

tænke mig, men Ulykken er, at vi ikke vide,
 hvad en Præst er. Der er derom en saadan
 Uklarhed, at man ikke engang er enig om
 Navnet, thi, som det vil være d'Her. bekendt,
 er det ikke alene dem, som ere udtraadte af den
 saakaldte Folketirke, men ogsaa Mange i selve
 Folketirken, der slet ikke ville vide af Navnet
 Præst, men kun af Navnet Pastor. Læt ved
 Siden af mig sidder den ærede Rigsdagsmand
 for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Zahle), og
 han fortalte os forleden, at Navnet Præst var
 reent galt; det skulde være Prædikant, kun det
 Navn anerkjendte han. Jeg mener nu, at det
 forsaavidt er ligegyldigt, hvad man kalder
 denne Embedsmand, enten man kalder ham
 Præst, Pastor eller Prædikant, og jeg skal ikke
 strides om Navnet, men jeg mener, at det er
 vigtigt, at vi først faae at vide, hvad en
 Præst er, ikke alene det, vi nu pleie at kalde
 en Præst, men ogsaa det, vi fremtidig maae
 tænke os ved en saadan. Spørge vi nu: Hvad
 er en Præst? saa vil der i Almindelighed svæ-
 res os, og saa har den ærede Rigsdagsmand
 for Aalborg let ved at svare: Ja, det er En,
 der prædiker for Menigheden hver Søndag;
 derfor vil den ærede Rigsdagsmand have, at
 han skal hedde Prædikant. Men dermed er
 Begrebet Præst ikke udtømt, og jeg kan derfor
 heller ikke slaae mig til No ved Navnet Prædikant,
 thi af Præsten fordrer vi tillige Sjælesørgerens
 Pligter opfyldte. Foruden dette reent Præste-
 lige forstaae vi ogsaa ved en Præst, idetmindste
 ved en Landsbypræst, for det Første en Bonde,
 det vil sige en af Sognets største Jordbrugere,
 for det Andet en Oppebørselsbetjent, om man
 vil en Amtsforvalter, som oppebærer en heel
 Deel af de Statter, der ellers pleie at oppe-
 bæres paa Amtstuen og vist rettelig burde op-
 bæres der, for det Tredie en Overfolemester
 eller Overfoledirecteur, hvad jeg skal kalde
 ham, og tillige selv Skolemester, idet han skal
 ikke alene selv veilede dem, som han bagefter
 skal confirmere, men ogsaa have stadigt Tilsyn
 med de forskjellige Skoler og Skolelærere i hans
 Sogn, og endelig for det Fjerde et Stykke af
 en Politimester. En saadan Personlighed, der
 paa eengang er Prædikant, Sjælesørger, Amts-
 forvalter, Overfolemester, Jordbruger og Po-
 litimester, forekommer mig virkelig at være et